

רפתנים ושרים

הפּרה עדינה כּוֹתֶבֶת לְהַרְצֵל

למחאת הרפתנים
יהודה כסיף

הרצֵל שְׁלוֹם

כּאֵן מֵהֵדֵשָׁא שְׁלִיד הַרְכֵּבֶת,
אֲנִי לְרַגַע נָחָה, כּוֹתֶבֶת:
לְכַבּוֹד : הַרְצֵל, בְּנִימִין זָאב
שֶׁבֵהָר הַרְצֵל שׁוֹכֵב.

שְׁמִי עֲדִינָה, הַחֲבֵרָה עֲדִינָה,
עֲדִינָה מִצְמַת קֶסְטִינָה,
לֹא , לֹא זֶה מִצְמַת שְׁמִשׁוֹן...
אֲנַחְנוּ דּוֹמוֹת זֶה נֶכּוֹן.

אֲבָל אֲצֵלִי לֹא עֲצָרוּ נֶהְגִים
לְקַפָּה וְקִרְיָצָה לְדָדִים,
כִּי אֲצֵלִי, יְדִידִי, הַמַּחְשׁוֹף
לֹא נִפְתַּח מֵהָר וְעַד חוֹף....

כּוֹ, בְּקִשְׁוִנִי לְתֵרֵם לְמִדִּינָה
אֲז תִרְמַתִּי - טָפָה, עוֹד טָפָה,
וְאַחַר כֵּן שְׁלֵבַתִּי יָדִים
כִּי טוֹבוֹת מִכּוֹס - כּוֹסוֹתִים.

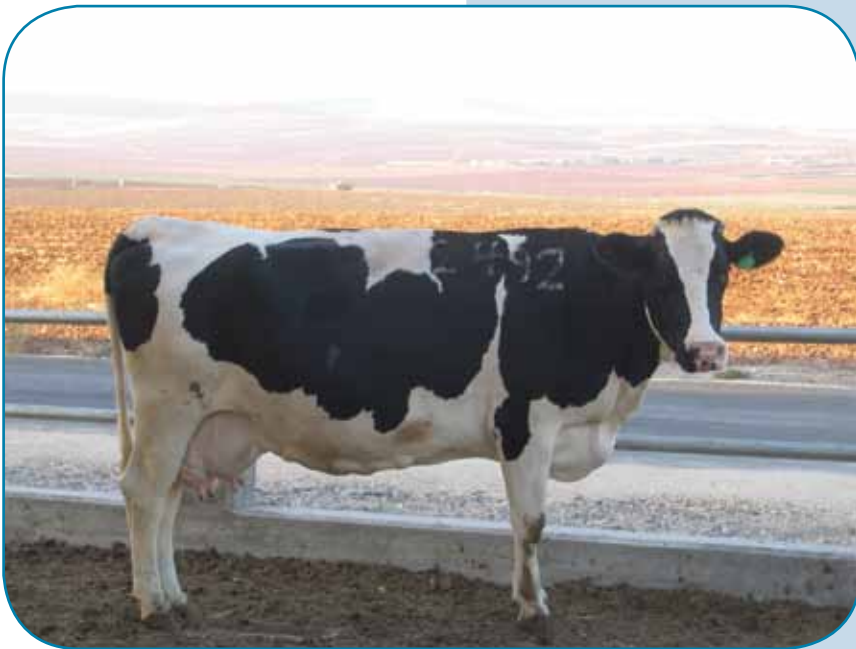
הִיִּיתִי בֵהָדוּ וּבִסְרִי-לִנְקָה,
בְּבִרְזִיל וְגַם בְּקִמְצ'טָקָה
שֶׁם הָרֵאִיתִי חֵלֶב אֵיךְ עוֹשִים
כְּמוֹ בְּאֲגָדוֹת אוֹ מַעֲשֵי-נִסִים.

וּבְחֻלְקָה הַצְּבֹאִית כּאֵן טְמוּנָה
לֹא אַחַת שֶׁחֲטָפָה הַפְּגִזָּה,
כִּי בְרַפֶּת אֵין מִמֶּ"ד אוֹ מִקְלֵט,
בְּסֶךְ הַכֵּל שֶׁם פְּרוֹת עַד אַחַת.

וְהַיָּדִים כְּבָר אֵינֶן מִלְטָפוֹת
רַק מִשְׁאָבוֹת צוֹבְטוֹת וַיּוֹנְקוֹת,
אֲבָל אֲמַרְתִּי, אֵין לִי כָּל טַעֲנָה
הֵרִי אֲנַחְנוּ "עֲטִינִים שֶׁל מִדִּינָה!"

וְעַכְשָׁיו אוֹמַרְתִּי מִמְשָׁלָה
"אֵל תִּכְשְׁלִי מֵהַלְכִי כִּלְכָּלָה,
בְּמִקְדוֹנֶגֶד תִּתְרַמִּי לְמִדִּינָה
וּמֵהוֹלֶגֶד נִבְיָא קֶצֶת גְּבִינָה."

אֵת הָעֵין בְּלִשׁוֹן אֲנִי מִנְגֵבֶת
וּמִוּוֹו גְּדוֹל לָךְ, הַרְצֵל, כּוֹתֶבֶת,
אִם תִּקְבֵּל מִטְרִיזִינְשִׁטְאֵט גְּלוּיָה
שֶׁתְּדַלִּיק עוֹד נֶר נִשְׁמָה.

הפּרה עדינה